

Tay Chúa to, tay con thì nhỏ...

Kiến trúc sư Donato Bramante(1444–1514)vẽ xong họa đồ kiến trúc đại vương cung thánh đường thánh Phêrô (Rôma), ông dắt theo cậu con trai vào trình lên ĐGH Julius II (1503–1513).

Rất hài lòng, ĐGH đến chỗ kết bạc đặt ở góc phòng, mở ra và gọi cậu bé đến:

- Con hãy bóc đây 2 tay con đi! Phần thưởng của con đó!

Cậu bé do dự một lúc rồi quyết định không bóc. ĐGH thúc giục đôi lần không được đành dùng cả 2 tay mình bóc lấy 2 nắm tiền vàng bỏ vào vạt áo của cậu bé.

Trên đường về, kiến trúc sư Donato hỏi con trai: “Sao con không tự bóc tiền?” Cậu bé thưa:

- Ô! Cha quên là tay con quá nhỏ, còn tay ĐGH thì to... sao?

Chuyện trên vẽ ra phần nào cách con người nên phó thác vào Chúa.

Ước muốn lẫn tâm nhìn của chúng ta bé xíu còn tình thương, lòng trắc ẩn, nhân hậu, tính quảng đại ban ơn của Chúa to lớn ngút ngàn. Vậy mà chúng ta cứ ấn định cho Chúa phải cho chúng ta điều gì, cho ra sao, cho khi nào... (chưa kể nhiều khi chúng ta còn hứa hẹn “cho ngược lại” Chúa điều này điều nọ).

Thấy con cái dại khờ, Đức Chúa Giêsu Kitô mới dạy kinh Lạy Cha, để con cái xin Đức Chúa Cha đúng điều, đúng cách, đúng tâm... để dễ được nhậm lời:

1. “...Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày”. Đây là lời cầu xin tổng quan và chừng mực những nhu cầu cho đời sống thể xác.

2. “...Và tha nợ chúng con như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con”. Đây là lời cầu xin tổng quan và đúng tâm những nhu cầu cho đời sống tinh thần theo khuôn thức Phúc âm.

3. “...Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ, nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ”. Đây là tổng quan và chính xác những mối hiểm nguy từ bên trong lẫn bên ngoài luôn vây quanh rình rập gây hại hồn xác chúng ta khi chúng ta chỉ một thoáng lơ là bất cẩn. Thâm thúy của 2 câu xin trên ở chỗ vì con người luôn “tâm trung bất định, vật ngoại vô thường” (trong lòng luôn không yên, ngoài thế sự thì lúc có lúc không), cho nên:

1. Do lòng không yên (tâm trung bất định) dễ bị lung lay (cám dỗ) sa ngã như ông Adong bà Eva bởi “ba thù”: ma quỷ, thế gian, xác thịt; vậy mới nguyện: “xin chớ để...”.

2. Vì thế sự đổi thay, lành dữ khôn dò (vật ngoại vô thường) mọi tai họa có thể ập đến trên chúng ta bất cứ lúc nào -Nhật bản tự hào là một cường quốc hạt nhân tài ba giàu có phút chốc như đứa bé yếu đuối trước đám cháy hạt nhân, trước thiên tai sóng thần, động đất... vậy mới nguyện: “xin cứu...”

Nói chung chúng ta chỉ là trẻ con nhỏ nhoi non yếu, cần phải luôn phó thác vào Chúa; phó thác ngay cả trong từng câu xin lời nguyện. Kinh Lạy Cha giúp chúng ta làm điều đó..

